

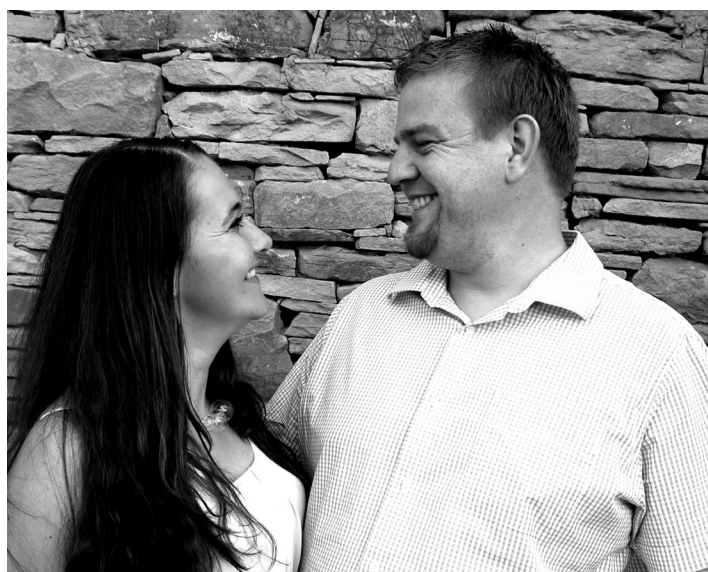
19. července 2014

● sobota ●

69

A JE TO TADY

GABRIELA A PETR VSTOUPILI DO SVAZKU MANŽELSKÉHO

*kostel Nivnice
19. 7. 2014*

Gabriela a Petr Vávrovi - den první

**ZAČALI SPOLU CHODIT BĚHEM ZKOUŠENÍ
NA VYSTOUPENÍ V NÁRODNÍM DIVADLE,
KDE JSME SHODOU OKOLNOSTÍ PŘEDVÁDĚLI
BORŠICKOU SVAJBU. (bylo jaro 2009)**

**V NÁRODNÍM DIVADLE
V PRAZE (17. června 2009)
TO PETROVI A GABČI
PAK TAKTO SLUŠELO.**

ZTRACEN V DAVU

□ HANA VÁVROVÁ

Dovolená na Slněčných Jazerách pri Senci. Ještě s přáteli jsme si užívali léta. Petříček měl tři roky a bráška Tomášek a ostatní kamarádi o něco víc.

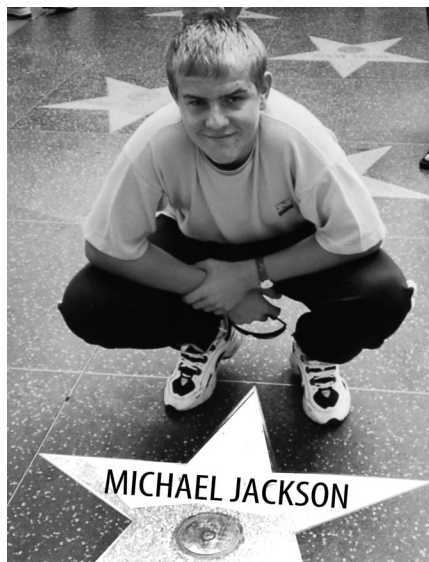
Dovedete si představit horké léto u vody. Všude lidí, atrakce pro děti i dospělé. Dechovka vyhrávala, diváci zpívali, veselili se a my také. Říkáme i s kamarádkou svým manželům: „Necháme vám tu kluky a jdeme nachystat do chatky večeri,“ a odešly jsme.

Jenže Peťa se rozhodl jít s námi. To jsme ale netušily a chlapi zase mysleli, že je všechno v pořádku a Petr je s námi. Asi za hodinu jsme se sešli a vyjeveně na sebe hledíme: „Kde máš kluka?“ Oba jsme mysleli, že ho má ten druhý...

No to bylo zděšení, nejhorší chvíle v životě. Nebudu to prodlužovat, kluk seděl na vrátnici, neboť ho tam nějaká paní přivedla, protože volal maminku. A když se ho ptali čím je, tak jen říkal, že mamincin. Tak tam čekal, až si ho někdo vyzvedne.

No a tak se nám zabíhal dál. Ztracen na trzích v Ratiškovcích, v kempu v Tatrách... Vždycky už jsme si raději stanovili nějaké místo, kde se sejdem, když se ztratíme.

On byl Peťa tulák od malička. Neměl pojem o čase a domů chodil ustavičně pozdě. ■

Hollywood - chodník slávy.

ŤAPKA

□ JIŘINA KRCHŇÁČKOVÁ

Když Gábince byly asi tři roky, dala jsem jí na svačinku přesnídávku a Gábi ju šla jest na dvůr. Za chvíli ju jdu zkontrolovat a vidím, jak Gábi dřepí u psí budy s naším Ťapkú - jednu uzičku ona, jednu pes, jednu ona, jednu pes...

Zděšeně na ňu volám: „Gábi, co to děláš?“ A Gábinka s bezelstně vykulenými očkami říká: „Maminko, šak já mu dávám enom tlošičku.“ ■

1988

POKROKY

□ JIŘINA KRCHŇÁČKOVÁ

Čtu si v Deníčku našeho děťátka, že Gábinka sedí 25. září 1983, první slůvko TATA řekla 10. října 1983, první krůček udělala 4. února 1984 a v roce a půl dělá Paci, paci; Vařila myšička; Koliká veliká; Jak se má; zpívá si Lálá, tancuje Kolo, kolo, bác a Počate hojčík, piku... A víte, jak vyslovovala v jednom roce a osmi měsících slovo Petříčku? „Pečičííí!“ ■

BRATRÁNEK

□ JIŘINA KRCHŇÁČKOVÁ

Byli jsme na návštěvě u rodiny. My dospělí jsme si povídali a Gábinka si hrála se stejně starým bratránkem. Měli tehdy oba asi tak tři roky.

Najednou Gábinka přibíhá, oči navrh hlavy a křičí: „Mami, on nemá takovou prdelku jak já. Má tam takový šulánek!“ ■

1989

DO ŠKOLY

□ HANA VÁVROVÁ

se Peťa velmi těšil!

S aktovkou a svačinou v ní chodil po domě už od Vánoc, půl roku před zahájením školního roku.

Ale ve škole si z vyučování tropil žerty. Když probírali sS a měli namalovat něco od s, tak jsem z druhé strany sešitu našla namalované kočky. A když jsem se ptala, proč maloval kočky, že nezačínají na s, tak mi řekl, že to se mu lepší maluje než ssslepice nebo ssova.

A když pak později dostal špatnou známku, tak mi to hned po vyučování volal do práce a měl to z krku - „matko srovnej se s tím jak chceš, já to mám vyřešené“.

Strávila jsem hodně času nad referáty, čtenářským deníkem atd. Nedávno jsem se potkala s paní učitelkou, která ho měla na češtinu. Řekla mi, že ráda četla mé slohové práce a těšila se na ně. Tož tak :) ■

Pohodička u sklenky v Křikonoších :)

DOPIS JEŽÍŠKOVÍ

JIŘINA KRCHŇÁČKOVÁ

Gabča měla čtyři roky a napsala svůj první dopis Ježíškovi. Dopis však pořád stál za oknem a Štědrý den se blížil.

Gábinka v té době moc neposlouchá a na upozornění, že si Ježíšek dopis nevezne, pokud bude dál dělat zlobidylko, prohlašuje: „Sem sa na to měla vykašlat a poslat ho pošťú!“ ■

1986

RYBAŘENÍ

HANA VÁVROVÁ

bylo a je koníčkem mých tří chlapů. Peťa a Tomáš s tatínkem chodili často na ryby. Jezdili jsme na rybářské dovolené.

Také rybařili na Orlické přehradě. Lovili z loďky. Byli jsme na hlubině, čtyři v loďce, plus batohy, krmení pro ryby, udice a všelijaké rybářské náčiní. No, nebylo k hnutí.

Kluci nahazovali a nahazovali, ale stále se nedařilo. Tak to vzal do ruky tatínek: „Já vám ukážu, jak se nahazuje!“ a švihl prutem. Čekáme, kdy to žbluňkne a najednou řev, přímo tygří řev. Háček se zabodl Peťovi do ušního lalůčku.

Zbytek dovolené pak Peťa sháněl naušnici, když už měl tu díрку v uchu. ■

Poslední okamžik před propíchnutím ucha.

HŘIBY

HANA VÁVROVÁ

Další rybářská dovolená na Oravě, kdy ryby nebraly, zato rostly hřiby.

Úroda byla veliká, plné koše. V okamžiku, kdy je zkontroloval odborník, všechny letěly do křoví, protože byly hořčáky.

Pak si to ale chlapi rozmysleli a kvůli focení je zase pracně vybírali a naaranžovali do košů, aby se mohli chválit. ■

SILVESTR 2013

JIŘINA KRCHŇÁČKOVÁ

Hrajeme Aktivitu. Monička předvádí Bílou paní a slečna nevěsta hádá o jakou pantomimu jde.

Chrlí jedno slovo za druhým a češtinu záhy obohacuje o dvě zbrusu nová slova - *děsitel* a *lekač*. Neteře jsou z ní hotové.

Jen já vím, že Gábi je na slovíčka expert. Mám zapsané, že když hrála 15. srpna 1990 s Míšú karty, tak řekla: „Žolika můžeš dát na *kolivco!*“ Dobře, co? ■

1993 - Gábi s Markétkou.

STRÁŽNICE 2014

JIŘINA KRCHŇÁČKOVÁ

Gabča s Gabčů se balí domů. Otevrou kufr od auta a je to zoufalý pohled na tu hromadu věcí, které je tam ještě potřeba naložit...

V ten moment velká Gábi pronáší hlášku Strážnice: „Já teda nevím, jak my to do toho *kurvu nafrem!*“

Malá Gábča sa tomu určitě směje ještě dnes. ■

BUNKR V LESE

HANA VÁVROVÁ

Odmalička má Peťa rád hlínu a písek. Dětské hry na písku si velmi oblíbil tak, že mi jeho bratr Tomáš říkal, ať mu ten písek už zakážu.

No, a když písek zmizel ze staveb a dvorů, odešel Peťa i s kamarády kutat do lesa. Někde v lese vykopali jámu a že tam budou v létě bydlet.

Bývalý pan starosta na to přišel a málem to mělo dohru před přestupkovou komisí. ■

Pracant.

VÝROSTEK

HANA VÁVROVÁ

Měl po tatovi pionýra a také jezdil po polňačkách. Jednou tlačil toho pindasa až z „Porážek“, protože se tam vyskytli policajti a on samozřejmě neměl řidičák.

A tak nám vyrostl, vystudoval a odešel do světa. Když se vrátil z Nového Zélandu, chtěl ještě na Aljašku. Ještě, že se našli s Gabčou. Kdoví, kde by se teď ještě toulal. ■

BLESK

OVĚ ZE SLOVÁCKÉHO
SVATEBNÍHO VESELÍ

ŠÁNA
fota: Jiří Miškar

SLAVBA VINAŘSKÉHO

MAGNÁTA A UČITELKY PROBĚHLA UŽ PŘED TŘEMI LETY!!!

*byli jsme u toho
víme, jak to probíhalo
proč nás dnes boupají??*

**1. NEVĚSTA NEJPRVE
POZVEDLA PROSEBNĚ
OČI K NEBI** podle prastarého
boršického zvyku

na mystickém místě
před Jednotou

ODPOVĚĎ SHÚRY PŘIŠLA ZÁHY:

„KDYŽ JI MILUJEŠ, NENÍ CO ŘEŠIT!“

A TOŽ
ANO
SI HNEĎ
POVĚDĚLI

NA ZĚDCE
BORŠICKÉHO
KOSTELA

6. března 2011
just married

*dnes v kostele
to už byla enom hra
pro rodinu a média*

LUDÉ, VÍTE, ŽE SVAJBA PETRA A GÁBY UŽ BYLA?! DŮKAZY TADY!

PO BORŠICKÉM OBRADĚ,
ZA RACHOTU STAROBYLÝCH
HUDEBNÍCH NÁSTROJŮ,
ODJELI NOVOMANŽELÉ
OD KOSTELA NA

BÍLÉM KOŇOVI

našemu fotografovi sa
podarilo zachytit
jednoho svědka

a dvě družičky

označeno, abyste si to nepopléli

ŽENICH TAKTAKŽE NESRAZIL NA PŘECHODĚ V NIVNICI ŠVAGROVŮ

NEVĚSTA CHTĚLA NIVNIČANOM
UKÁZAT, ŽE ŽENICH NEUDĚLÁL
S VÝBĚREM CHYBU

A NA UKÁZKU
PREVRÁTILA RUKAMA
DVĚ AUTA...

A POTOM
SA COSI
POJEDLO
A POPILO

A ŠLO SA SPINKAT

ČTĚTE ZITRA, KUPTE SI NÁS ZAS:
NEVĚSTA HNEĎ RÁNO
PORODILA!!!!

Šlágr

lesti chcete,
zazpívajte si

svatební hostina

Svatební hostina vždy bývala středobodem a vyvrcholením svatby. Zatímco ostatní obřady se týkaly ženich a nevěsty, tak hrdinou svatební hostiny byl ROD.

Zde však novomanžele hráli jen pasivní roli a do popředí vystupo-

valy dva rody. Hostina byla obřadem, jehož prostřednictvím se tyto dva rody dostávaly do přízně, navazovali příbuzenství. Kromě toho měla hostina i magickou funkci. Imitací hojnosti sloužila také jako magický prostředek k zajištění blahobytu.

házení do koláča

Odpoledne nastává HÁZÁNÍ DO KOLÁČA. Svatebčané si vyžadují zpěvem nevěstu. Ta si sedá do čestného rohu za stůl v místě, kde se střetávají obě lavice. Je v tom symbolika, že nevěsta v dané chvíli patří oběma rodům a spojuje je.

Svatebčané si zpěvem přivolávají nevěstu. Nevěsta přichází až na třetí výzvu.

ZA STOLY SEDÁME

Za stoly sedáme, nevěsty nemáme,
starší družbo, doved' nám ju,
nech ju nehledáme.

...a teprve potřetí přichází s pravou nevěstou. Hosté ji vítají zpěvem: NEVĚSTA UŽ IDE...

Nevěsta už ide,
hlavěnkou skloňuje,
že ona dnes mezi nama,
svůj vínek pozbude.

Neplačte, mamičko, neplačte nade mnú,
šak já dycky až do smrti, vašú cerú budu.

Neplaču ceruško, neplaču o tebe,
ale si já dycky myslím, jak sa ti povede.

Jak by sa ně védlo, tatičku, mamičko,
šak sem si já oblúbila,
co sem sama ráda měla,
co chtělo srdéčko.

LETĚLA SLEPIČKA

Letěla slepička z hrady,
polámala sa všady,
polámala sa všecka,
už je z ní polévečka.

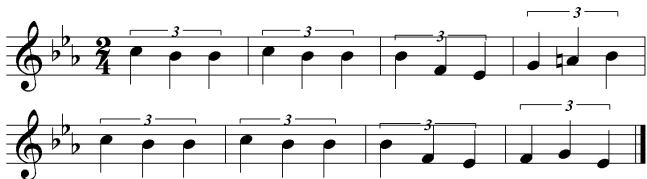

Nevěsta si mezitím sedne do čestného rohu za stůl, družice s obou stran ji zakrývají rukávci. Po zpěvu přinese družice svatební koláč:

„Vážení hosti,
táto paní nevěsta šla z Nivnice,
a ztratila čtyry tisíce.
A šla z Hodonína
a ztratila půl milióna.
Tak vás prosí
abyste jí byli nápomocni
a uhradili jí každý dle možností.“

Zpívají se písně: NA VÁS MY, RODIČE...
a HRAJTE JÍ HUDCI...

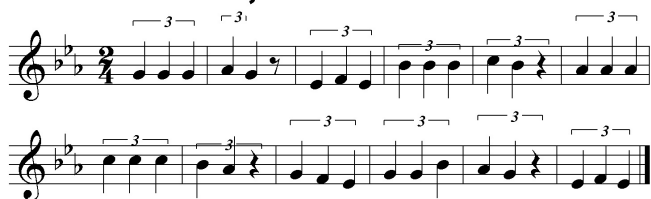
NA VÁS MY ČEKÁME

např.

Na tebe, **ženichu**, na tebe čekáme,
na pěkný **kočárek** od tebe žádáme.

HRAJTE JÍ, HUDCI

Hrajte jí, hudci, hrajte jí,
a ty, ženichu, ponese jí.

Hažte jí, hažte, vesele,
nech sa jí srco zasměje.

někdy se zpívá také tento popěvek:

A UŽ ŽENICH POSKAKUJE

A už ženich poskakuje, tisícovky vytahuje.

Když kdokoli klade do koláče peníze,
vzkazuje nevěstě nebo přeje připraveným vinšem např.:

Toto na dobré slúčení,
na lásku, na smrt. *nebo dále také:*

Já ti dávám do klínečka,
žeš dobre poslúchala tatička.

Toto, že stav manželský není zahrádka růžová,
ale cesta krížová, abyste na ní vytrvali.

Na to, abyste nechodili jeden hore a druhý dolu,
ale abyste dycky chodili spolu.

Na lásku a svornost,
aby vám trvala na věčnost.

Toto ti dávám jako kyticu,
aby ně tvoje děti pravily: „Strýcu.“

Nevěsto, to di dávám na kaničky,
abys měla ráda obě mamičky.
Né enom tú, co ti život dala,
ale aj tú, co pro tebe syna vychovala.

Na to, že ste dneskaj sedmú svátost' prijali,
abyste sa po ní nepošlapali.

Toto hážu na boží požehnání,
aby vám trvalo do skonání.

Toto ti dávám do koláča,
abyste do roka měli kudrnáča.

Co já dám, to je fuk,
hlavně aby to byl kluk.

Toto ti hážu na kaničky,
abyste do roka měli dvě Aničky...
...a když Pán Bůh dá, ať sú obá dvě.

svatebčané pak děkují za dar:

Hažte jí grošek, lebo dva,
bude to pro ně pro oba.

Hrajte jí, hudci, hrajte dál,
Pán Bůh vám zaplat' za ten dar.

Vzájemná výměna darů na svatbě byla významným prostředkem pro spříbuznění obou rodů. Podle vesnické etikety dar nikdy neměl zůstat bez odplaty. Dar se pokládá za jistý druh půjčky. Tím vznikaly mezi lidmi vztahy určité vzájemné vázanosti.

Slovácká watební jiskra

watební humor

NOSITEL VYZNAMENÁNÍ ZA VYNIKAJÍCÍ PRÁCI

Sobota 19. července 2014

VZPOMÍNKA NA LETOŠNÍ POCHOVÁVÁNÍ BASY

X: V Nivničce jeden tisíc a jedna nooc,
Y: co sa tu děje, to už je aj na mňa tak asi trochu mooc.

X: A Gábi, tá už dva roky plánuje a sa nám vdáva,
Y: dvúetý snúbenec Petr premýšľa, lesti je ta pravá.

X: Vydrž, Gábi, ešte chvíľku a bude ti říkat: Ženo.
Y: Kór, když sa ti pan Orlovský chystá žlutýma kachličkama obložit zvenku na Nověj čtvrti to tvoje velké věno.

X: Čekajú nás letos aspoň dvoje zdavky,
Y: Pan Moučka prý letos také vlezle do ohlávky.

X: Už je z toho na prášky,
Y: néni divu, skoro ve štyriceti si na zplonení syna bude moset kúpiť ďabľové prášky.

X: Aj Lucka o svadbě špekuluje velice,
Y: ale to spíš Bob prestane chytat ryby a začne lovit zajíce.

X: To Gábi Peťu obmėkčila a v Nivnici sa bude bývat,
Y: ani jí nevadí, že sa bude z okna na hřbitov dívat.

X: A Gábi celý letošní fašaneček, nás a všecko tady řídí,
Y: Peťo Vávro, nedaj sa, jinak si v pěkněj...

X: A potom byla Morena.
Y: Utkvěla nám v hlavě Krchňáčků nehořlavá sláma a Bartoníčková ruka zlomená.

X: Baby sa na Velký pátek zas kúpaly v potoku
Y: chlapi, rozhlédněte sa, lesti to mělo významu.

X: Na slahačku sa na rameni statných mužů
Y: děvčice mezi mašlama tatarů v závratí vrtěly.
Y: Výsledek sa dostavil brzo - otěhotněly.

Eva: „Miluješ mne?“

Adam: „A mám na výběr?“

♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡

Žena si bere muže a doufá, že se bude měnit, ale on zůstává stejný. Muž si bere ženu a doufá, že nebude měnit a ona se mění.

♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡

„Maminko,“ ptá se holčička, „proč je nevěsta celá v bílém?“ „Protože bílá je barva štěstí a dnešek je nejšťastnějším dnem jejího života.“ Holčička na to: „A proč je tedy ženich celý v černém?“

♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡

„Je to jen díky mě, že se můj manžel stal milionářem!“ „A čím byl předtím?“ „Miliardářem!“

♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡

Pepíček: „Tati, existuje spolehlivý prostředek na spokojené manželství?“ „Samo-zřejmě. Otevřená peněženka a zavřená huba!“

♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡

Co kdo říká o svatební noci:

Zubař: „Víc otevřít!“ Učitelka: „Opakuj...“

Hodinář: „A sakra, někdo se tu už přede mnou hrabal!“

♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡

Táže se novomanželka po svatební noci manžela: „Jak se, prosím tě, píše slovo fiasko?“ „Proč se ptáš?“ „Ale, já jen píšu dopis mamince.“

♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡

„Dobrý den, věřím, že dnešní den zůstane ve vaší paměti jako ten nejšťastnější ve vašem životě.“ „Ale já se žením až zítra!“ „No právě proto.“

♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡

Mladý muž: „Jdu požádat o ruku vaší dcery. Je to ovšem jen formalita.“ „No dovolte,“ vzteká se budoucí tchán, „kdo vám to řekl, že to je jen formalita?“ „Gynekolog.“

♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡♡

Vrátí se novomanželé ze svatební cesty a chlap hned do hospody. Kamarádi se vyptávají, jak bylo. „Třetího dne...“ začne vyprávět. „Ale jak třetího dne, my chceme slyšet všechno od začátku.“ „Třetího dne mi Máňa řekla: „Vyndej ho, mně se chce na záchod!“

SLOVÁCKÉ SVATEBNÍ NOVINY

- ani deník ani týdeník, nýbrž jednoživotník

redakce:

Jiřina Krchňáčková - matka nevěsty, Hana Vávrová - matka ženicha,
Hana Krchňáčková - sestra nevěsty, Michaela Výmolová - sestra nevěsty,
Gabriela Krchňáčková - neteř nevěsty Vít Hrabal a Vlastimil Ondra

sazba a grafika: Vlastimil Ondra

Pouze pro svatební den. NEPRODEJNÉ

SLOVÁCKÉ
SVATEBNÍ
NOVINY